

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

12 ספטמבר 2011

ע"מ 09-1156
ח' נובמבר י' מע'ם ת"א 1

בפני כב' השופטת דינה קרט-מאיר

ח' נובמבר
ע"י ב"כ עוה"ד שקד

המעוררת

נגד

מע'ם ת"א 1
ע"י ב"כ עוה"ד עבר הדני

המשיב

1

2

פסק דין

3

4. **מהות הערעור**

5. הערעור שבפניו הוא ערעור על החלטת המשיב בהשגה על שומת עסקאות בשלוש
6. החלטות שונות.

7. בכתב הערעור נאמר כי המערערת היא חברה קבלנית העוסקת בהקמת ובניית בתים
8. למגורים.

9. בספטמבר 2009 רכשה המערערת זכויות בעלות במרקען ברובע י"א בעיר אשדוד.
10. המערערת קיבלה ביולי 2002 היתר לבנייה 16 יחידות דירות בבניין בן 6 קומות (להלן:
11. "הבניין").

12. המערערת החלה לבנות את הבניין בהתאם לתוכניות שאושרו. תשומות הבניה הותרו
13. בגיןו שכן הן נעשו לשימוש בעסקאות מכרי החיבות במס עסקאות.

14. המערערת התקשרה בנובמבר 2003 עם המשרד לקליטת עליה באמצעות עמידר
15. החברה הלאומית לשיכון בישראל (להלן: "עמידר") בהסכם להעמדת שירות דירות.
16. ההסכם הוגדר כ"חוזה מחייבי דירות (מתן שירותי דירות)".

17. המערערת התחייבה להעמיד 200 יחידות דירות. אולם, ניתן לה היתר לבניית 150
18. יחידות דירות בלבד על בסיס תוכניות בנייה חדשות.

19. המערערת תיארה הליכי עדר שונים בעניין יחידות הדירות.

20. במהלך שנת 2005 ניהלה המערערת מווים מול עמידר בשאלת עמידת המערערת
21. בהסכם האיכלוס. זאת בעיקר לאור אי מילוי התנאי המוקדם לפיו נוצר מהמערערת
22. להעמיד 200 יחידות דירות אלא 150 יחידות דירות בלבד.

23. המערערת צינה כי נערכה לבניית 30 יחידות דירות במקומות 16 יחידות דירות.

בֵּית הַמִּשְׁפָּט המְחוּזָה בָּתֶּל אֲבִיב - יִפּוֹ

12 ספטמבר 2011

ע"מ 09-1156
ח' נוב' ים נ' מע'ם ת"א 1

במהלך השנים 2003-2002 וגם בתחילת 2005 ביצעה המוערת עבודות בניה, על בסיס הנחת עבודה כי עמידר לא תאשר את ההתקשרות והסכם האיכלוס לא ייכנס לתוקף.

רק בספטמבר 2005 ניתן אוור יירוק מטעם עמידר לכניסת הסכם האיכלוס לתוקף בשינויים המחייבים. בעקבות זאת נערכה המוערת לביצוע מהיר של חלוקת 30 יחידות דירות שכבר היו בנויות, ל-150 יחידות דירות אשר נעשו לשמש החל מחודש דצמבר 2005 את דיירים המקוריים בהתאם להסכם האיכלוס.

עמידר החלה להפנות דירות ונהנתמו הסכמים ישירים בין המוערת, כאשר מטרת השימוש בדירות הוגלה למגורים בלבד.

המערת טענה כי הסכם האיכלוס עם עמידר הוא הסכם מסגרת כאשר המטרה המוצחרת בכל ההסכמים הייתה העמדת שירות דירות ומגורים קבוע לדירות.

המערת טענה כי סעיף 31 (1) לחוק מס ערך מוסף תש"ו – 1975 (להלן: "החוק") פוטר אותה ממשקיות, בשל העובדה לפיה טיב העיסוקאות הוא לתוכלית מובהקת של השכירה למגורים.

מטעם המוערת הוגש תצהירה של מנהלת המוערת לגבי מהה טובל-גבאי (להלן: "גבאי").

2. נימוקי המשיב בהחלטה בהשגה

בニימוקי המשיב בהחלטות אשר דחו את ההשגות, נאמר כי מההסכמים שנמסרו למשיב על ידי המוערת, מדובר בהעמדת דירות ריקות כאשר המוערת נותנת שירותים משרד קבלה, שמירה ואחזקה וכן שירותים כביסה בחדר שירות בתשלום וחדר פעילות חברתית.

למערת אין שיקול דעת באשר להזותם של הדיירים והוא חייבת לספק את שירותי האירות והדירות רק למי שיופנה על ידי עמידר.

התשלום הוא שני שליש על ידי הדיר, אשר מדובר בדיירים קבועים אשר נשארים במקום עד סוף ימיהם.

מכאן עולה כי גם אם הייתה המוערת טוענת שלא מדובר במקרה שירותים הארחה אלא בהשכרת דירות למגורים, הרי מדובר בהשכרה חייבת במס היות ושוכר הדירות אינם היחידים אלא עמידר המשכנת דירות עבור משרד הקליטה חלק מפעילותה.

לכן, לא מדובר בהשכרה למגורים הפורה ממש.

בֵּית הַמִּשְׁפָּט המְחוּזָה בָּתֶּל אֲבִיב - יִפּוֹ

12 ספטמבר 2011

ע"מ 09-1156
ח' נוב' ים נ' מע"מ ת"א 1

1 המערעת חוייבת במס על העיסוקאות.
2 עוד נאמר בהחלטה כי המערעת ניכתה מס תשומות בגין הבניה וקיבלה תשלום
3 מע"מ על תשלום עמידר. למורת זאת, לא דיווחה החברה על התקבולים החייבים
4 במע"מ אלא ראתה את ההכנסה כפתרונות ממס.

5

3. תשובה המשיב

6 בכתב התשובה נאמר כי נושא העורור הוא חובת תשלום מע"מ בגין עסקה חייבת
7 בעוד שהמערעת טוענת שעומד לה פטור מכח סעיף 31(1) לחוק.
8 המשיב טען כי על פי ההסכם שבין המערעת לבין השכירה המערעת דירות
9 מגורים לחברת ולכנן אין היא זכאית לפטור.
10 למורת הוראה ברורה בהסכם על פיו יצורפו לסקומים מע"מ ועמידר תהיה חייבת
11 לשלם אותו במועד בו על המערעת לשלם אותו לשיטנות מע"מ, תמורת חשבונית
12 כדיין, לא עשתה כך המערעת ודיווחה כי מדובר בעיסוקות פטורות.
13 מההסכם אף עולה כי המערעת קיבלה תשלום מע"מ ולא העבירה אותו לשיטנות
14 מע"מ.
15 המשיב הינה לפסק דין של בית המשפט העליון ע"א 2291/07 אגף המכס והמע"מ ני'
16 ש.י. סימון אחזקות בע"מ (להלן: "פסק דין סימון").
17 המערעת הפרה את עקרון ההקבלה, למורת שבסירה עצמה כי מדובר בעיסקה
18 חייבת.
19 המשיב ניתח את הסכם האיכלוס וטען כי סעיפיו תומכים כלו בטענה המשיב לפיה
20 מדובר בעיסקה חייבת, שכן עמידר היאצד להסכם ולא אנשים פרטיים.
21 מחוות דעת כלכלית של המערעת עולה כי מדובר במרקץ דיר לשכירה ממשלתית,
22 כאשר הבניין לא יירשם כבית משותף.
23 המשיב הינה לביאור 10 בדוחות הכספיים של המערעת בו נאמר כי המערעת
24 בתמיה על הסכם עם עמידר. גם מהجوزים אשר נערכו בין האורחים
25 במרקץ, עולה כי הזכיות במרקץ הדיר נתונות לעמידר אשר משלם את עיקר
26 התמורה בגין השהייה. האורת מופנה לדירות על ידי עמידר ולא מדובר בשכירות
27 ישירה.
28 אין מקום לטענה של המערעת כילו אין נפקות להסכם מול עמידר.
29

בֵּית הַמִּשְׁפָּט המְחוּזָה בָּתֶּל אֲבִיב - יִפּוֹ

12 ספטמבר 2011

ע"מ 09-1156
ח' נוב' ים נ' מע'ם ת"א 1

1 המשיב פירט את נושא תשלום המעו"ם על ידי עמידר ואי העברת המעו"ם תוך כדי
2 דיווח על עסקאות פטורות ממש.

3

4 **4. דִּיוֹן וְחַלְתָּה**
5 דיון הערעור להידחות.
6 סעיף 31 (1) לחוק קובל בעיסקה פטורה ממיס "השכרה למגורים לתקופה שאינה
7 עולה על 25 שנים למעט השכורה לאירוע בבית מלון"
8 איני רואה כל מקום לטענת המערערת על פיה מאפייני העיסקה מצדיקים את סיוגה
9 בעיסקה פטורה ממש.

10

11 בשלב ראשון יש לפנות ולבחון את הסכם ההתקשרות בין המערערת לעמידר.
12 ההסכם נושא, כאמור, את הכותרת "חוזה מקבצי דירות".

13 ההסכם געשה ישירות בין המערערת לעמידר כחברה משכנתה.
14 המערערת הוגדרה כ"מארח".

15 המערערת התחייבה כלפי עמידר לבנות 200 יחידות למגורים על פי אישורים
16 ורישונות אשר יומצאו לעמידר.

17 השירותים ניתנים על ידי המערערת לעמידר אשר מוכנה לקבל שירות דיר במקבץ
18 הדירות.

19 בסעיף ההגדרות מוגדרים ה"אורחים", הכולמר היחדיס אשר יקבלו את שירותי
20 הדירות, כי"ל אדם שיפנה על ידי משרד הקליטה/עמידר למקבץ הדירות לצורך
21 קבלת שירות דיר בהתאם לחוזה זה".

22 תנאי מוקדם ומוגדרת לכניסת ההסכם לתוקף יהיה אישור עמידר על גבי התרשימים.
23 לעמידר ישנה זכות, על פי החלטה ושיקול דעתה הבלדי, לדוחות הצגת היתר בניה
24 כדין. מעבר למועד אשר נקבע בתנאי מוקדם ומוגדרת לכניסת ההסכם לתוקף.

25 קבלת מקבץ הדירות הינו לפי שיקול דעת עמידר, אשר תערוך ביקורת.
26 עמידר הינו הצד שרשאי להאריך את תוקף ההסכם.

27 כמו כן נקבע בהסכם כי היחדיס יופנו ליחידות הדיר במקבץ על ידי עמידר או משרד
28 הקליטה, בדרך ובצורה שייקבעו על ידי עמידר.

29 האופציה להגדלת הייקף ההסכם נתונה בידי עמידר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

12 ספטמבר 2011

**ע"מ 09-1156
ח' נובמבר ני' מע'ם ת"א 1**

הօפציה להרחבת מסגרת השטחים הנוספים לפעילויות חברתיות מוקנית
לעמידר.
כמו כן, נקבע סעיף כללי בדבר אישורים שאוטם יש להגיש לעמידר לפני כניסה
ההסכם לתוקף.
ההסכם קובע באופן מפורש כי למערערת אין כל שיקול דעת באשר לוזהות האורחים
במקבץ הדיור, והיאחייבת לספק את שירותי הדיור בהתאם להפניית עמידר.
לעמידר שיקול הדעת להורות למערערת להפסיק את שירותי הדיור לאורך ספציפי
בהתראה של 15 ימים.
מכל האמור לעיל עולה באופן חד משמע כי עמידר היא הצד הדומיננטי בהתקשרות
עם המערערת, והמערערת מעמידה לעמידר את שירותי הדיור במקבץ.
מכאן ניתן להסיק כי מהות העיסקה היא השכרת מקבץ דיור על ידי המערערת
לעמידר, אשר משכירה את הדיירות לדיררים.
ראיה לעניין זה ע"ש (ירושלים) 305/08 **שליט פיתוח וייזום פרויקטים בע"מ נ' מנהל
מס ערך מוסף ירושלים** (להלן: "פסק דין שליט").
כמו כן, מקובלת עלי בעניין זה הפניה המשיב למוסכים שונים אשר הוצגו על ידי
המערערת, שיש בהם כדי לתמוך במסקנה כי מדובר בהקמת פרויקט מקבץ דיור
עבור עמידר, וכי זו מהות העיסקה אשר נערכה על ידי המערערת.
המערערת צירפה כנספח ג' חוות דעת כלכלית – בה נאמר כי המסמך מציג את תמצית
הנתונים לפרוייקט הקמה והפעלת מקבץ דיור.
בחוות הדעת מတואר החוצה עם משרד הקליטה באמצעות עמידר.
בסעיף 10 חוות הדעת מတואר מקבץ הדיור להשכלה ממשלתית לבניין אשר ינוהל
בקבוץ דיור, כאשר הבניין יחולר לשעון חשמל אחד ומד מים אחד.
הבניין לא ירשם כבית משותף והיחידות לא תועמדנה למכירה או להשכלה אלא
במסגרת העברת זכויות הבניין בשלמות.
בקומת הקרקע של הבניין יעודו שטחים לשירותים תומכים לבניין מקבץ הדיור.
 יתרה מזאת, בהמשך הסעיף נאמר, תחת הכותרת "דיורות רגילות", כי לאחר תום
הפעלת הפרויקט על פי החוצה עם משרד הקליטה, לתקופה של 10 שנים לפחות,
"הפרויקט יחזור למגורים רגילים".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

12 ספטמבר 2011

ע"מ 09-1156
ח' נובמבר מ' מע'ם ת"א

נספח ד' הינו מכתב של מרכז ההשעות בו נאמר כי פניות המערערת נדחתה וסיבת
הגנזה היא "מקבץ דיוור".

ההסכם אשר נכרתו באופן פרטני בין המערערת לבין האורחים במקבץ הדיוור,
מצביעים על כך כי הזכיות במקבץ נתנות לעמידר המשלמת את עיקר הוצאות
השהיה, כאשר האורחים מופנה לדירות על ידי עמידר.

בנסיבות אלה, אין לומר כי התמלאו הוראות סעיף 31 (1) לחוק אשרendum לחול
במקרים בהם מושכרת דירת המגורים לשירות לשוכר.

המעערערת טענה ארוכות בעניין פסק הדין בע"א 2291/07 **אגף המכסט והמע"מ נ' ש.ג.**
סימון אחזקות בע"מ.

נראה כי פסק דין של כב' השופט גロניס, אשר היווה את דעת הרוב, הינו חד משמעי.
בנסיבות דומות, הגם שהיתה חברה נוספת אשר תיווכחה בין המשיבה שם לבין עמידר,
נקבע כי אין במאפייני העיסקה, הדומים לחולוטן לנסיבות שבפני, כדי להצדיק את
מתן הפטור.

קביעה זו היא חד משמעית ועומדת בפני עצמה כבסיס לדין אשר נערך לאחר מכן.
כב' השופט גロניס הבהיר כי אין לראות בעיסקה מבחינתה של המשיבה בעיסקה
להשכרת דירות.

העיסקה אותה בחר בית משפט היא העיסקה בין המשיבה לבין אותו מתוך - חבי חי
טל.

במסגרת אותה עיסקה התחייב המשיבה לספק לחוי טל מספר מסויים של דירות
מגורים, לצורך שימוש בהן על פי הסכם איכלוס שחנתמה חי טל מול עמידר.

נקבע כי בסופה של דבר ייעדו אומנים הדירות לצורך השכלה למגורים. אולם, מבחינתה
של המשיבה אין לראות בהסכם כעיסקה להשכרת דירות.

בין המשיבה לבין שכרי הדירות עמדו שני גורמים מותוקים – חברות חי טל וחברת
עמידר אשר החליטה בפועל מי רשאי לשכור את הדירות.

גם באותו מקרה ציין בית המשפט כי למשיבה לא ניתן שיקול דעת באשר לזהות
שוכרי הדירות, לתמורה ולשירותים שיש לספק לשוכרים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

12 ספטמבר 2011

**ע"מ 09-1156
ח' נובמבר מ' מע'ם ת"א**

נקבע כי גם אם יש לראות בטל חי כגורם מtower (אשר לא קיים במקרה שבפני) אין
בכך כדי להתגבר על העובדה כי הדירות הושכרו בפועל לא על ידי המשיבה אלא על
ידי עמידר עצמה.
עמידר עמדה בקשר עם השוכרים, בחירה מי יהיה זכאי להתגורר בפרויקט וקבעה את
גובה התמורה.
כבי השופט גורונייס קבע כי רק העiska בין עמידר לבין השוכרים היא עסקה להשכרת
דירות למגורים הזכאית לפטור מתשלום מע"מ, ובבחינת המשיבה מדובר בפעולות
עסקית רגילה לכל דבר ועניין.
כך גם במקרה שבפני.
ההוראות בהסכם בין המערעת לבין עמידר توאמות את אלה אשר נבחנו על ידי צבי
השופט גורונייס.
לעובדה כי בפסק דין סימון היה חיטוגרם מtower בשרשראת אין כל משמעות היוצרת
ביקורת מה מקרה שבפני, שכן בסופו של דבר ההתקשרות המשמעותית, כפי שציינתי
לעיל, היא בין המערעת לבין עמידר.
באשר לשאלת אותה הוללה ב"כ המערעת האם יש לראות בעמדה זו כחלק מההלך,
נראה כי התשובה לכך היא חיובית.
כבי השופט גורונייס קבע כי במקרה זה, למורות קביעתו העקרונית, לא ניתן להתעלם
מהעובדה כי כאשר בוחן המערע, הוא המשיב שבפני, את העiska בתחילת - קבע כי
מדובר בעיטה להשכרת דירות למגורים. אין שינוי בנסיבות הצדדים שינויו בעמדתו
של אגף המכס והמע"מ ביחס לסיוג העיטה.
כבי השופט דנציגר קבע כי בחלוקת שהתגלה בין חברי דעתו כדעת צבי השופט
גורונייס.
כבי השופט דנציגר ציין אומנם כי די בכך המערע אחז בעמדה על פיה מדובר בעיטה
לשכורת דירות למגורים - כדי למנוע או להשתיק אותו מטעון היום שמדובר
בעיטה החייבת במע"מ.
עם זאת, לקביעה זו באשר למניות או השתק של המערע לא הייתה מעשה כל
משמעות, אם בכללקרה הייתה לדעתו של צבי השופט דנציגר העיטה פטורה ממש.

בֵּית הַמִּשְׁפָּט המְחוֹזֵי בָּתֶּל אֲבִיב - יִפּו

12 ספטמבר 2011

ע"מ 09-1156
ח' נוב' ים נ' מע'ם ת"א

לגופו של עניין, מקובלת עלי לחולותן עדותה של כב' השופט מזרחי בפסק דין
שליט, כי יש לראות בדעתו של כב' השופט גרוניס כדעת הרוב, ואם נושא הפטור
בנסיבות העניין לא הוכרע לגופו בבית המשפט העליון, הרי שדעתה, וכן גם דעתך,
בדעת כב' השופט גרוניס.

5

הצדקה נוספת לקבעה כי יש לראות בהסכם חלק מהפעולות העיסוקית של
המעעררת, עולה מהעובדת כי המעעררת עצמה ראתה את העיסקה כ[Unit] חיבת
8
במס.

גב' גבאי, העודה מטעם המעעררת, אישרה כי המעעררת ניכתה את מס התשומות בגין
9
10 הבניה של הדירות ואף אישרה כי המעעררת דיווחה על עסקאות פטורות.

עם זאת, בסעיף 9 לנספח ד' להסכם ההתקשרות בין המעעררת לעמידר, המתייחס
לתמורה בגין השירותים, נאמר כי לכל הסכומים הנקבעים בהסכם בין המעעררת לבין
11
12 עמידר יצורף מע"מ. עמידר תהיה חייב בתשלומו במועד התשלום ובמועד האחרון
13
14 של המאהר לשלם אותו לשלונות מע"מ, לפי בחירת עמידר.

כנגד תשלום זה ימסור המאהר לעמידר חשבוניות מס כדין.
15
16 מכאן, כפי שאף נקבע בפסק דין שליט, יש לראות במעעררת כמו שהתוכונה
17 מלכתחילה, באופן סובייקטיבי, לעורך עסקה אשר תהיה חייבת במע"מ לגבי כל
18
עלות שכיר הדירה.

בקשר זה אין כל נקודות לטענת המעעררת כי עמידר לא דרש לנכות תשומות.
19
20 עמידר אכן איינה המעעררת בהחלט ואין נקודות לשאלת מה נעשה על ידי עסק אחר
21
ביחס לתשומות, או למעמדה של עמידר באופן כללי כלפי המשיב.

22

התוצאה מכל האמור לעיל היא, כי דין העורו להידוחת.
23
24 המעעררת תשא בהוצאות המשיב ובשכר טרחת עו"ד בסך כולל של 10,000NL ששיישאו
25 הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד מועד התשלום בפועל.

26

ניתן היום, י"ג אלול תשע"א, 12 ספטמבר 2011, בהעדר הצדדים.
27
28

בֵּית הַמִּשְׁפֶּט הַמְּחֹזֵר בָּתֵּל אֲבִיב - יִפּוּ

12 ספטמבר 2011

ע"מ 09-1156
חכ' נועם נ' מע'ם ת"א 1

1

2

דניה קרת-מאיר, שופטת
ק.

9 מזוז 9